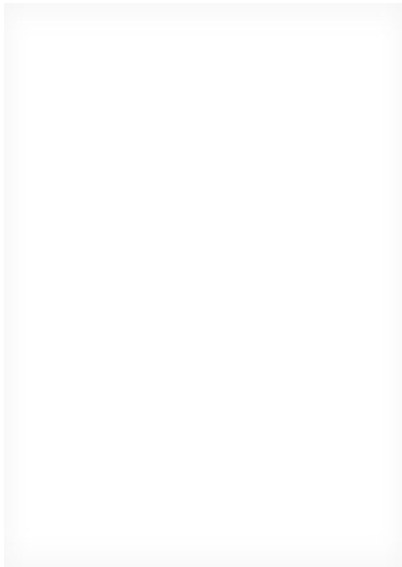

У ПЕРИОДУ ОД ОБРАЗОВАЊА ПРВЕ СРПСКЕ ВЛАДЕ 1811. ГОДИНЕ ДО 20. ДЕЦЕМБРА 1918. ГОДИНЕ

Миљко РАДОЊИЋ

Биографија

РАДОЊИЋ Миљко, рођен 1770. у Рудничкој нахији, преминуо 17. децембра 1836. у Исмаилу (Румунија). Писар у Савету (Влади) 1808. Професор историје и немачког на Великој школи од 1809. Саветник и министар иностраних дела од 4. фебруара 1811. до 25. децембра 1812. После слома устанка 1813. одлази у Трст и до 1823. ради као учитељ српске деце. После Трста одлази у Влашку (Румунија) и бави се трговином. Радоњић је био први министар иностраних дела у модерној историји српске државности. Постављен је на ту дужност када је **претходно именовани Миленко Стојковић** (од 11. јануара 1811) одбио да уђе у Савет и прихвати дужност министра.

Трајање мандата

од 04. фебруара 1811. до 25. децембра 1812.

Димитрије ДАВИДОВИЋ

Биографија

Трајање мандата

од 08. јуна 1834. до 02. децембра 1835.

Аврам ПЕТРОНИЈЕВИЋ

Биографија

ПЕТРОНИЈЕВИЋ Аврам, државник. Рођен 2. фебруара 1791. у Оршави (Аустрија), преминуо 10. априла 1852. у Цариграду. Школовао се у Оршави. Прешао је у Србију 1817. Секретар Кнежеве канцеларије од 1818. Послат у Цариград, 29. октобра 1820., као писар српске делегације где је остао до марта 1826. Једно време провео у турском притвору због учешћа у устанку у Грчкој. Поново постаје секретар Кнежеве канцеларије, марта 1826. Члан Кнежеве свите од 1832. По доношењу устава постао министар иностраних дела (од 3. фебруара до 17. марта 1835). По укидању устава и министарства, постао "кнежев представник". Члан Државног (кнежевог) савета од 28. септембра 1837. Вођа

делегације у Цариграду која је требало да предложи Устав Кнежевине Србије на потврду, 1838. Кнежев представник и министар иностраних дела од 14. фебруара 1839. до 3. маја 1840. Члан трочланог намесништва од 1. јуна 1839. У Цариграду у избеглиштву од 1840. до 1842. Управљао Србијом, заједно са Томом Вучићем-Перишићем од 27. августа до 26. октобра 1842. По избору кнеза Александра Карађорђевића за кнеза Србије постаје министар иностраних дела од 27. августа 1842. до 7. августа 1843. На захтев Русије послат у емиграцију. По повратку поново постаје министар иностраних дела и кнежев представник од 29. септембра 1844. до 10. априла 1852.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 03. фебруара 1835. до 17. марта 1835.,
Министар иностраних дела од 14. фебруара 1839. до 03. маја 1840.,
од 26. априла до 03. маја 1840. заступао га је Паун ЈАНКОВИЋ

Министар иностраних дела од 29. септембра 1844. до 10. априла 1852.

Ђорђе ПРОТИЋ Биографија

ПРОТИЋ Ђорђе, политичар. Рођен 1793. у Белој Цркви (Аустрија), преминуо 25. новембра 1857. у Београду. Стекао чин генерал-мајора. За време управе кнеза Милоша у судској струци до 1829. Саветник (министар) од 3. фебруара до 17. марта 1835. Председник суда Београдског округа од 1835. Члан комисије за писање закона од 1837. и заступник кнежевог представника (председник Владе) од 1838. Представник и министар

иностранних дела од 3. маја 1840. до 27. августа 1842. У емиграцији од 1842. до 1857.

Трајање мандата

Вршилац дужности министра иностраних дела од 03. маја 1840. до 06. децембра 1840;
Министар иностраних дела од 12. јуна 1840. до 26. октобра 1842.

Алекса ЈАНКОВИЋ

Биографија

ЈАНКОВИЋ Алекса, политичар. Рођен 1806. у Темишвару (Аустрија), преминуо 10. јуна 1869. у Београду. Завршио гимназију у Темишвару, а права у Будимпешти. Прешао у Србију 1834. Службеник суда и Кнежеве канцеларије од 1834. Вратио се у Аустрију и, после студија у Будимпешти, положио адвокатски испит 1838. У Србији поново од 1839. и на служби у Кнежевој канцеларији до 1840. Директор Кнежеве канцеларије од 26. октобра 1842. и министар иностраних дела од 7. августа до 24. септембра 1843. Заступник министра иностраних дела од 24. септембра до 5. новембра 1843. Министар правде 1847- 48. Вршилац дужности министра иностраних дела од 10. априла до 13. септембра 1852. Министар просвете 1854. Министар иностраних дела од 16. децембра 1855. до 29. маја 1856. После повратка кнеза Милоша у Србију уклоњен је из Савета и тиме је престала његова политичка каријера. Члан Друштва српске словесности од 26. августа 1845, председник 1847-1848. и 1854. Почасни члан Српског ученог друштва (претеча Академије) од 29. јула 1864.

Трајање мандата

Вршио је дужност министра иностраних дела, од 07. августа 1843. до 24. септембра 1843, а заступао је одсутног министра АЛЕКСУ СИМИЋА од 24. септембра 1843. до 05. новембра 1843.

Вршилац дужности министра иностраних дела од 10. априла до 13. септембра 1852.

Министар иностраних дела од 16. децембра 1855. до 29. маја 1856.

Алекса СИМИЋ

Биографија

СИМИЋ Алекса, политичар. Рођен 18. марта 1800. у селу Бољевци (Аустрија), преминуо 17. фебруара 1872. у Београду. Школовао се у Ћакову, а потом радио као трговачки помоћник. У Србију је прешао 1819. Био је писар у канцеларији кнеза Милоша од 1. јуна 1919. Секретар Кнежеве канцеларије од 1823. Био међу првим трговцима (базрђанбаша) у Београду од 1824. Министар финансија од 3. фебруара до 17. марта 1835. Први ађутант кнеза Милоша од 1835. Саветник Кнеза од 1836. Посланик (капућехаја) у Цариграду од 1842. Кнежев представник (председник владе) и министар иностраних дела од 24. септембра 1843. до 29. септембра 1844. У емиграцији на свом поседу у Влашкој до 1849. Министар правде и просвете од 1849. до 1852. Министар унутрашњих дела од 1852. до 1853. Кнежевски представник и министар иностраних дела од 14. марта 1853. до 16. децембра 1855. Кнежевски представник и министар иностраних дела од 16. септембра 1856. до 19. јуна 1857., а потом је пензионисан. Припадао странци Уставобранитеља против Кнежевске самовоље. Члан и председник Друштва српске словесности 1849-1852.

Почасни члан Српског ученог Друштва (претеча Академије) од 29. јула 1864.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 24. септембра 1843. до 29. септембра 1844.

Министар иностраних дела од 14.марта до 16.децембра 1855.

Министар иностраних дела од 16.септембра 1856. до 19.јуна 1857.

Илија ГАРАШАНИН

Биографија

ГАРАШАНИН Илија, државник, политичар. Рођен 16. јануара 1816. у селу Гараши код Крагујевца, преминуо 10. јуна 1874. у Београду. Школовао се у очевој кући, подучаван од приватних учитеља. Завршио грчку школу у Земуну. Немачки учио у Ораховици (Аустрија). Од 1837. на дужности цариника у Вишњици и Београду. Први командант српске регуларне војске у чину пуковника. Помоћник министра унутрашњих дела од октобра 1842. и министар унутрашњих дела од 1843. до 1852. Кнежев представник и министар иностраних дела од 13. септембра 1852. до 14. марта 1853. Члан Савета од 1856. до 1858. Министар унутрашњих дела од 1858. до одласка Александра Карађорђевића. Председник Министарског савета и министар иностраних дела од 9. децембра 1861. до 3. новембра 1867. После отпуштања живео је на свом имању у Гроцкој. Програм развоја српске државе са ослонцем на западним силама изложио је у познатом делу

"Начертаније" 1844.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 13. септембра 1852. до 14. марта 1853.

Министар иностраних дела од 09.децембра 1861. до 03.ноцембра 1867.

Стефан МАРКОВИЋ

Биографија

МАРКОВИЋ Стефан, политичар. Рођен 26. децембра 1804. у Земуну (Аустрија), преминуо 29. новембра 1864.г. у Бечу. Основну школу завршио у Земуну (1815), гимназију у Сремским Карловцима (1821). Студирао на универзитету у Аустрији. Прешао у Србију 1834. Писар суда у Крагујевцу 1834. Члан Совјета (владе) и секретар канцеларије председника Совјета од 1835. Директор Кнежеве канцеларије од 28. септембра 1837. Главни секретар Совјета од 1839. Члан Совјета 1842-1857. Именован је 27. маја 1842. за првог члана Друштва српске словесности чији је председник био од 1854 до 1857. Министар правде и просвете од 21. децембра 1854. до 29. маја 1856. Вршилац дужности министра иностраних дела од 29. маја до 16. септембра 1856. Министар правде и просвете од 16. септембра 1856. до 19. јуна 1857. Министар иностраних дела од 19. јуна 1857. до 31. марта 1858. После доласка кнеза Милоша у Србију 1859. напушта земљу.

Трајање мандата

вршилац дужности министра иностраних дела од 29. маја 1856. до 16. септембра 1856.

министар иностраних дела од 19.јуна 1857. до 31.марта 1858.

Стефан МАГАЗИНОВИЋ

Биографија

МАГАЗИНОВИЋ Стефан, политичар. Рођен око 1804, преминуо 5. фебруара 1874. у Београду. Учио основну школу у Руми (Аустрија). Службеник у судској струци од 1823. до 1829. У Кнежевој канцеларији од 1829. до 1833. У полицијској служби као мајор од 1833. до 1839. У судској струци од 1839-54. Председник Врховног суда 1852. Члан Совјета (владе) и министар унутрашњих дела од 1854 до 1855. Вршилац дужности министра иностраних дела од 31. марта 1858. до 06. априла 1859, када је стављен у пензију.

Трајање мандата

Вршилац дужности министра иностраних дела од 31. марта 1858. до 30. јануара 1859;
вршилац дужности министра иностраних дела од 30. јануара 1859. до 06. априла 1859.

Цветко РАЈОВИЋ

Биографија

РАЈОВИЋ Цветко, политичар, рођен 1793. у селу Вуковићи, Требиње (Турска), преминуо 22. априла 1873. у Београду. Члан новог Совјета (владе) од 14. фебруара 1839. Министар правде од 4. маја 1840. до 26. августа 1842. Представник кнеза (председник Владе) и министар иностраних дела од 6. априла 1859. до 27. октобра 1860.

У мисији с Аврамом Петронијевићем послатом 1830. у Петроград да купи прву државну штампарију у којој ће се од 1. јануара 1834. штампати званичне "Новине сербске".

Присталица династије Обреновића. Осумњичен да је организатор "смедеревске" или "Рајовићеве буне" против кнеза Карађорђевића 1844.

Трајање мандата

од 06. априла 1859. до 27. октобра 1860.

Филип ХРИСТИЋ

Биографија

Трајање мандата

од 27. октобра 1860. до 09. децембра 1861.

Јован РИСТИЋ

Биографија

РИСТИЋ др Јован, државник, историчар. Рођен 4. јануара 1831. у Крагујевцу, преминуо 23. августа 1899. у Београду. Гимназију (1847) и Лицеј (1849) завршио у Београду. Студије је наставио на универзитетима у Берлину и Хајделбергу, где је докторирао 1852. Потом учи француски у Паризу и слуша предавања на Сорбони до 1854. Државни службеник у министарствима иностраних и унутрашњих дела до 1858. Секретар српске делегације у Цариграду 1860. Заступник у Цариграду од октобра 1861. до новембра 1867. Министар иностраних дела од 3. до 21. новембра 1867. У мисији на дворovima у Бечу, Петрограду и Берлину 1867/8. Члан трочланог намесништва од 1868. до 1872. Заступник председника, председник Владе од 24. марта и министар иностраних дела од 10. августа 1872. до 22.

октобра 1873. Министар иностраних дела од 19. августа до 26. септембра 1875. Министар иностраних дела од 24. априла 1876. до 1878.

Председник Владе и министар иностраних дела од 1. октобра 1878. до 19. октобра 1880. Председник Владе и министар иностраних дела од 1. јуна до 19. децембра 1887. Члан трочланог намесништва од 1889 до 1. марта 1893.

Делегат Србије на Берлинском конгресу 1878.

Председник Либералне странке, један од твораца српских устава из 1867. и 1888.

Члан Српске краљевске академије.

Објавио: **Спољашњи одношаји Србије од 1848. до 1872. I-III (1887, 1901), Дипломатска историја Србије за време српских ратова за ослобођење и независност 1875-1878, I-II (1896.1898) и др.**

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 3. до 21. новембра 1867.

Министар иностраних дела од 10. августа 1872. до 22. октобра 1873.

Министар иностраних дела од 19. августа до 26. септембра 1875.

Министар иностраних дела од 24. априла 1876. до 1878.

Министар иностраних дела од 1. октобра 1878. до 19. октобра 1880.

Министар иностраних дела од 1. јуна до 19. децембра 1887.

Милан ПЕТРОНИЈЕВИЋ

Биографија

Трајање мандата

Заступао министра иностраних дела Ристића од 3. до 21. новембра 1867.
Министар иностраних дела од 21. новембра 1867. до 21. јуна 1868.

Радивоје МИЛОЈКОВИЋ

Биографија

МИЛОЈКОВИЋ Радивоје, политичар. Рођен 27. децембра 1832. у селу Глоговац (Србија), преминуо 16. децембра 1888. у Београду. Завршио Лицеј у Београду. Као државни питомац студирао право у Хајделбергу и Паризу до 1859. Ступио у државну службу 1859. као секретар Министарства правде, потом Државног савета, био начелник у Министарству правде и председник Апелационог суда. Министар унутрашњих дела после погибије кеза Михаила (1868). Заступник министра иностраних дела од 21. јуна до 24. септембра 1868. Председник Министарског савета 1869-72. Члан Државног савета од 1872. Министар правде од 1875. Министар унутрашњих дела од 1876. до 1879, 1880. и од 1887. до смрти.

Трајање мандата

Заступник министра иностраних дела од 21. јуна до 24. септембра 1868.

Димитрије МАТИЋ

Биографија

МАТИЋ др Димитрије, политичар и књижевник. Рођен 18. августа 1821. у Руми (Аустрија), преминуо 17. октобра 1884. у Београду. Завршио Лицеј у Крагујевцу 1841. Државни питомац на студијама права и филозофије у Немачкој. Докторирао у Берлину 1848. Отишао као чиновник у емиграцију са кнезом Михаилом 1842. Вратио се 1843. Адвокат у Београду од 1843. до 1845. Члан Народног одбора у Карловцима (Аустрија) за време револуције 1848. Професор грађанског и државног права на београдском лицеју од 17. августа 1848. Секретар Апелационог суда од 14. јула 1851. Начелник спољног одељења Кнежеве канцеларије од 19. маја 1855. Члан Касационог суда 15. октобра 1858. Министар просвете од 22. октобра 1859. Члан Касационог суда од 12. новембра 1860. до 1862. Главни секретар Државног савета (владе) од 29. децембра 1862. до 1866. Министар просвете и заступник министра иностраних дела од 24. септембра 1868. до 10. августа 1872. Члан Државног савета од 1872. Председник Скупштине од 1878. Министар правде од 1878. 1879. Био је изасланик Србије за закључење мира са Турском 1877. Председник Скупштине која је ратификовала Берлински уговор 1878. Као министар просвете основао је прву Учитељску школу. Објављени радови: **Објашњење грађанског законика (1850/51), Јавно право Србије (1851), Начела умног и државног права (1851).**

Трајање мандата

Заступник министра иностраних дела од 24. септембра 1868. до 10. августа 1872.

Јован МАРИНОВИЋ

Биографија

МАРИНОВИЋ Јован, научник и политичар. Рођен 1821. у Сарајеву (Турска), преминуо 30. јула 1893. у Вилер-сур-Мер (Француска). Школовао се у Србији, Крагујевцу. У Кнежевој канцеларији од 1837. до 1841. Државни питомац у Паризу 1841. до 1842. Секретар совјета (владе) од 1842. Начелник у Кнежевој канцеларији од 1843. до 1856. Као начелник Кнежеве канцеларије саветовао неутралност за време Кримског рата. Министар финансија 1856-57. Као министар финансија донео први закон о државном буџету. Члан државног савета 1860. Председник Државног савета 1861. Стални саветник кнеза Михаила за спољну политику. У пратњи кнеза на путу у Цариград 1867. После погибије кнеза Михаила 1868. постаје шеф привременог намесништва и сазивач велике скупштине за избор новог кнеза. Потврђен за председника Државног савета 1869. Председник Савета и министар иностраних дела од 22. октобра 1873. до 5. новембра 1874. Посланик Србије у Паризу од 1878. до 1889.

Основао задужбину при Српској краљевској академији за награде у области књижевности.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 22. октобра 1873. до 5. новембра 1874.

Милан С. ПИРОЋАНАЦ

Биографија

ПИРОЋАНАЦ С. Милан, политичар, књижевник. Рођен 7. јануара 1837. у Јагодини, преминуо 1. марта 1897. у Београду. Нижу гимназију завршио у Крагујевцу (1848), а вишу у Београду (1850). Дипломирао права у Паризу (1860). На служби у Министарству иностраних дела 1860-68. Приватни адвокат од 1868. Члан Касационог суда 1874. Министар иностраних дела од 25. новембра 1874. до 22. јануара 1875. Члан Касационог суда од 1875. Председник Владе и министар правде од 19. октобра 1880. Председник Владе и министар иностраних дела од 10. октобра 1881. до 21. септембра 1883. Приватни адвокат од 1883. Као адвокат заступао краљицу Наталију у спору са Краљем Миланом. Оснивач и вођа Напредне странке (1881-1886).

Објавио: **Међународни положај Србије (1892); Кнез Михаило и заједничка радња балканских народа (1895) и др..**

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 25. новембра 1874. до 22. јануара 1875.

Милан М. БОГИЋЕВИЋ

Биографија

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 22. јануара 1875. до 19. августа 1875.

Министар иностраних дела од 21. септембра 1883. до 07. фебруара 1884.

Министар иностраних дела од 15. октобра 1894. до 25. јуна 1895.

Ђорђе М. ПАВЛОВИЋ

Биографија

ПАВЛОВИЋ М. Ђорђе, политичар, правник. Рођен 1838. у Смедереву, преминуо 28. октобра 1921. у Београду. Дипломирао права у Паризу (1862). Професор грађанског права на Великој школи од 1864. до 1871. Један од оснивача и први директор Смедеревске кредитне банке (1871). Министар иностраних дела од 26. септембра 1875.

до 24. априла 1876. Министар финансија од 7. фебруара до 9. октобра 1884. (увео прогресивне порезе као новину која је значила акт социјалне правде). Министар правде од 2. маја 1885. до 23. марта 1886. Краљ Милан га је одликовао Таковским крстом II реда. Председник Касационог суда од 1903. до 1908.

Објавио: **Хипотекарно право у Кнежевини Србији; О обавезностима и уговорима уопште; Објашњење грађанског закона о јамству и др...**

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 26. септембра 1875. до 24. априла 1876.

Чедомиљ МИЈАТОВИЋ

Биографија

МИЈАТОВИЋ Чедомиљ, државник, историчар, књижевник, економиста. Рођен 6. октобра 1842. у Београду, преминуо 14. маја 1932. у Лондону. Завршио Лицеј у Београду (1862). Као државни питомац студирао политичке и економске науке у Минхену, Лајпцигу и Цириху. Суплент од 1866. и професор Велике школе у Београду од 1866. Начелник Министарства финансија од 1869. Учествовао у дипломатској мисији у Бечу 1869. о Отоманским железницама, у Лондону 1871. о саобраћају Дунавом. Министар финансија од 2. априла 1873. до 1875. и од 10. октобра 1881. до 20. септембра 1883. Министар иностраних дела од 19. октобра 1880. до 10. октобра 1881. и од 14. априла 1888. до 23. фебруара 1889. Као министар учествује у преговорима о склапању тајне конвенције са Аустроугарском (1881). Делегат Србије на конференцији мира у Букурешту (1886). Посланик Србије у Лондону и Цариграду. Пензионисан 29. маја 1903. Један од оснивача Напредне странке. Објавио је велики број стручних и књижевних радова. Већина радова је из српске средњовековне историје. Бавио се преводјењем и био најистакнутији српски преводилац с енглеског. У Лондону је објавио **The Memoirs of a Balkan Diplomatist (1917)**.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 19. октобра 1880. до 10. октобра 1881.

Министар иностраних дела од 14. априла 1888. до 23. фебруара 1889

Милутин ГАРАШАНИН

Биографија

ГАРАШАНИН Милутин, политичр. Рођен 10. фебруара 1848, преминуо 21. фебруара 1898. у Паризу. Син Илије Гарашанина. Завршио артиљеријску школу у Мецу (Француска). После војне школе живео на имању у Гроцкој и бавио се млинарском индустријом. У српско-турском рату 1876. учествовао као артиљеријски капетан. У рату са Турском 1877/78, као мајор, обављао дужност помоћника начелника штаба Јаворске војске. Министар унутрашњих дела 1880-83. Посланик Србије у Бечу 1883/4. Потпредседник Владе и министар иностраних дела од 7. фебруара 1884. до 23. марта 1886. Потпредседник Владе и министар унутрашњих дела од 23. марта 1886. до 1887. Уредник "Видела" 1887-89. Посланик Србије у Паризу 1894-95. Председник Народне скупштине 1895/6.

Један од оснивача Напредне странке, сарадник њеног органа "Видело" и оснивач часописа "Поглед".

Објавио велики број публицистичких и књижевних прилога. Аутор књиге **Доколице (1892)**. Члан Српске краљевске академије од 1893.

Трајање мандата

од 07. фебруара 1884. до 02. маја 1885;

од 02. маја 1885. до 23. марта 1886.

Драгутин ФРАНАСОВИЋ

Биографија

ФРАНАСОВИЋ Драгутин, генерал. Рођен 5. децембра 1842. у Цариграду, преминуо 18. априла 1914. у Бечу. Три разреда гимназије завршио у Аустрији. У српску војску ступио 1862. За официра промовисан 1867, пуковника 1884, генерала 1894. Ађутант кнеза Милана Обреновића од 1879. Министар војни од 24. новембра 1885. до 23. марта 1886. Министар иностраних дела од 23. марта 1886. до 1. јуна 1887. Министар иностраних дела од 19. децембра 1887. до 14. априла 1888. Министар војни од 1. априла до 4. јуна 1893. Канцелар краљевих ордена. Министар војни од 25. јуна 1895. до 17. децембра 1896. Учествовао у српско-турским ратовима 1876-1878. као ађутант команданта Тимочке војске и у штабу Врховне команде. У српско-бугарском рату 1885-86. министар војни.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 23. марта 1886. до 01. јуна 1887.

Министар иностраних дела од 19. децембра 1887. до 14. априла 1888.

Сава ГРУЈИЋ

Биографија

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 23. фебруара 1889. до 16. марта 1890;

Министар иностраних дела од 16. марта 1890. до 11. фебруара 1891.

Заступник министра иностраних дела од 23. новембра 1893. до 12. јануара 1894.

Михаило Кр. ЋОРЂЕВИЋ

Биографија

ЋОРЂЕВИЋ Кр. Михаило, политичар. Рођен 1850. у Београду, преминуо 1901. у Београду. Гимназију завршио у Београду. Студирао право у Немачкој и Француској (1871-75) Писар Суда у Београду и Министарству правде. Хонорарни професор на Великој школи (Универзитет). Судија Окружног суда у Смедереву и Варошког суда у Београду. У дипломатској служби од 1880. Секретар српског посланства у Цариграду (1880-82). Министар правде од 16. марта 1890. до 11. фебруара 1891. Министар

иностранних дела од 11. фебруара 1891. до 21. марта 1892. Министар правде од 21. марта до 9. августа 1892. Посланик Србије у Паризу од августа 1892. Министар правде од 15. октобра 1894. до 20. марта 1895. Заступник министра просвете од 15. до 23. октобра 1894. Министар унутрашњих дела од 17. децембра 1896. до 11. октобра 1897. Државни саветник. Члан Уставног одбора 1898.

Објавио: **Енциклопедија права по Арудсу, Варникенгу и Питеру (1884); Наша дипломатска струка и моје службовање у њој (1886).**

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 11. фебруара 1891. до 21. марта 1892.

Никола ПАШИЋ Биографија

ПАШИЋ Никола, политичар. Рођен 19. децембра 1845. у Зајечару, преминуо 10. децембра 1926. у Београду. Гимназију је похађао у Неготину, Зајечару и Крагујевцу. Уписао се на Технички факултет у Београду 1866. Као државни питомац наставио је школовање на Политехници у Цириху 1868-72. Инжењер у Министарству грађевина од 1873. Инжењер Крушевачког округа 1875. Председник Владе и министар финансија од 11. фебруара 1891. и министар иностраних дела од 21. марта до 9. августа 1892. Изванредни посланик и опуномоћени министар Србије у Петрограду од 16. маја 1893. до 1894. Председник Београдске општине од 31. децембра 1895. до 5. новембра 1897. Члан Државног савета и доживотни члан Сената од 6. априла 1901. Председник Владе и министар иностраних дела од 26. јануара 1904. до 16. маја 1905. Председник владе и министар иностраних дела, заступник министра грађевина од 17. априла 1906. до 7. јула 1908. Министар грађевина од 11. фебруара 1909. Председник Владе од 11. октобра 1909.

до 25. јуна 1911. Председник владе и министар иностраних дела од 30. августа 1912. до 3. новембра 1918. Председник Владе од 1. јануара 1921. до 27. јула 1924. Министар иностраних дела од 1. јануара 1921. до 5. јануара 1922. Председник Владе од 6. новембра 1924. до 15. априла 1926.

Један од оснивача Радикалне странке и њен доживотни вођа. У политичкој емиграцији од 1883. до 1889. Биран за народног посланика у више наврата.

Председник делегације Србије на Конференцији мира у Букурешту 1913.

Председник делегације Краљевине СХС на Конференцији Мира у Паризу (Версај) 1919-1920.

.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 21. марта 1892. до 09. августа 1892.

Министар иностраних дела од 26. јануара 1904. до 16. маја 1905.

Министар иностраних дела од 17. априла 1906. до 7. јула 1908.

Министар иностраних дела од 30. августа 1912. до 3. новембра 1918.

Министар иностраних дела од 1. јануара 1921. до 5. јануара 1922.

Јован Ћ. АВАКУМОВИЋ

Биографија

АВАКУМОВИЋ Ћ. Јован, правник и политичар. Рођен 1. јануара 1841. у Београду, преминуо 3. августа 1928. у Београду. Дипломирао права у Београду. Слушалац правних и државних наука у Немачкој. Државни службеник у судству и полицији до 1876. Начелник у Министарству унутрашњих дела од 1876. до 1880. Министар правде од 5. јуна до 19.

октобра 1880. Члан Касационог суда 1881-1887. Министар правде од 1. јуна до 19. децембра 1887. Председник Владе и министар иностраних дела од 9. августа 1892. до 1. априла 1893. Председник Владе од 29. маја до 21. септембра 1903. Члан Либералне странке. Народни посланик и вођа либералне опозиције у Народној скупштини. Био је један од најпознатијих београдских адвоката. Објавио већи број радова из кривичног права. Најважније дело: **Теорија казненог права (1887-91)**. Члан Српске краљевске академије.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 09. августа 1892. до 01. априла 1893.

Андра НИКОЛИЋ Биографија

НИКОЛИЋ Андра, политичар, дипломата, државни саветник. Рођен 22. септембра 1853. у Чачку, преминуо 18. септембра 1918. у Паризу. Гимназију и Правни факултет завршио у Београду. Секретар Министарства просвете и црквених послова од 21. септембра 1887. Именован за краљевског посланика у Народној скупштини 29. фебруара 1888. Изабран за народног посланика 14. октобра 1889. Државни саветник од 16. марта 1890. до 9. маја 1894. Министар просвете и црквених послова од 1. маја 1890. до 9. августа 1892. Министар иностраних дела од 1. априла до 23. новембра 1893. Министар просвете и црквених послова од 7. децембра 1896. до 11. октобра 1897. Посланик Србије у Паризу од 27. марта 1901. Министар иностраних дела од 21. септембра 1903. до 26. јануара 1904. Министар просвете и црквених послова од 27. новембра 1904. до 16. маја 1905. и од 17. априла 1906. до 11. фебруара 1909. Посланик и председник Народне скупштине од 1. октобра 1909. до 12. фебруара 1918. Један од оснивача Радикалне странке и члан Главног одбора од 1881.

Сарађивао је у књижевним и политичким листовима и часописима: "Отаџбина", "Рад", "Дело", "Одјек", "Самоуправа". Објављивао и брошуре.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 01. априла 1893. до 04. јуна 1893;

Министар иностраних дела од 04. јуна 1893. до 23. новембра 1893.

Министар иностраних дела од 21. септембра 1903. до 26. јануара 1904.

Ђорђе С. СИМИЋ

Биографија

СИМИЋ С. Ђорђе, дипломата, политичар. Рођен 16. фебруара 1843. у Београду, преминуо 11. октобра 1921. у Земуну. Гимназију завршио у Београду. Државне науке студирао у Берлину, Хајделбергу и Паризу. Службеник Министарства иностраних дела и потом начелник Политичког одељења од 1867. до 1882. Генерални конзул Србије у Софији 1882-1884. Посланик Србије у Петрограду 1887-1890. Посланик Србије у Бечу 1890-1894. Председник Владе и министар иностраних дела од 12. јануара до 21. марта 1894. Посланик Србије у Бечу 1894-1896. Председник Владе и министар иностраних дела од 17. децембра 1896. до 11. октобра 1897. Посланик Србије у Риму 1900. Председник Државног савета и сенатор 1901. Посланик Србије у Цариграду 1903-1906. Посланик Србије у Бечу 1906-1912. На располагању од 1912.

Био је један од оснивача (1876) и дугогодишњи председник српског Црвеног крста. Бавио се превођењем.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 12. јануара 1894. до 21. марта 1894.

Министар иностраних дела од 17. децембра 1896. до 11. октобра 1897.

Сима ЛОЗАНИЋ

Биографија

ЛОЗАНИЋ др Сима, професор универзитета, научник. Рођен је 27. фебруара 1847. у Београду, преминуо 7. јуна 1935. у Београду. Гимназију и Правни факултет завршио у Београду. Студирао хемију у Цириху и Берлину. Професор хемије и хемијске технологије на Великој школи (универзитету) у Београду од 1872. до 1924. Министар привреде од 12. јануара до 21. марта 1894. Министар иностраних дела од 21. марта до 15. октобра 1894. Министар привреде од 15. октобра 1894. до 25. јуна 1895. и од 11. октобра 1897. до 30. јуна 1899. Посланик Србије у Лондону од 1900. Министар иностраних дела од 23. децембра 1902. до 23. марта 1903. Председник Српског комитета за помоћ избеглицама од 1916. На челу мисије у САД за помоћ и подршку Србији од краја 1917.

Члан Српске краљевске академије и њен председник 1899-1900. и 1903-1906. У више мандата Секретар одељења природних наука.

Објавио је преко 200 научних радова из примењене и експерименталне хемије. Први је почео експерименте органских једињења са slabим струјама у истраживању настанка живота на Земљи.

Као министар привреде предложио законе 1897-1899. који су допринели модернизацији државе.

Трајање мандата

Министар иностраних дела од 21. марта 1894. до 09. маја 1894.

Министар иностраних дела од 09. маја 1894. до 15. октобра 1894.

Министар иностраних дела од 23. децембра 1902. до 23. марта 1903.

Стојан НОВАКОВИЋ

Биографија

НОВАКОВИЋ Стојан, научник, државник, дипломата. Рођен 1. новембра 1842. у Шапцу, преминуо 18. фебруара 1915. у Нишу. Гимназију завршио у Шапцу. Права и филозофију на Великој школи (универзитет) у Београду (1863). Професор гимназије у Београду од 1865. На студијском боравку по Европи 1872. Професор на Великој школи 1872-1873. Министар просвете од 2. априла до 22. октобра 1873. Библиотекар Народне библиотеке 1873-1874. Министар просвете од 25. новембра 1874. до 19. августа 1875. Професор Велике школе од 1875. Министар просвете од 19. октобра 1880. до 21. септембра 1883. Члан Државног савета 1883. Министар унутрашњих дела од 7. фебруара 1884. до 2. маја 1885. Посланик Србије у Цариграду 1886-1891. Председник Државног савета 1892-1895. Председник Владе и министар иностраних дела од 25. јуна 1895. до 17. децембра 1896. Посланик у Цариграду 1897. Посланик у Паризу 1900. Посланик у Петрограду од јесени 1900-1904. Председник Владе од 11. фебруара до 11. октобра 1909. Шеф српске делегације на Конференцији мира у Лондону 1913. после балканског рата са Турском. Члан Напредне странке и њен вођа од 1874. до 1897, када је распустио и од 1906, када је обновио.

Један од највећих српских научника. Објавио је велики број радова, књига и зборника грађе из историје, политике и филологије. Превео је **Serbische Revolution**, Леополда Ранкеа (1864).

Члан Српске краљевске академије.

Трајање мандата

од 25. јуна 1895. до 17. децембра 1896.

Владан ЋОРЂЕВИЋ

Биографија

ЋОРЂЕВИЋ др Владан, лекар, државник, дипломата. Рођен 21. новембра 1844. у Београду, преминуо 31. августа 1930. у Бадену покрај Беча. Гимназију завршио у Београду, а медицину у Бечу (1869). Специјализовао хирургију у Бечу 1869-71. Војни лекар и шеф хирушког одељења Војне болнице од 1871. У српско-турским ратовима 1876-78. шеф српског војног санитета. Начелник санитетског одељења Министарства унутрашњих дела од 1879. У српско-бугарском рату 1885-86. начелник санитета Врховне команде. Председник Београдске општине 1884-1888. Министар просвете 1888. Посланик Србије у Атини 1891. Посланик у Цариграду 1894. Председник Владе и министар иностраних дела од 11. октобра 1897. до 12. јула 1900. Лични лекар краља Милана. У току Првог светског рата у аустријској конфинацији.

Оснивач Српског лекарског друштва (1872), покретач часописа "Српски архив за целокупно лекарство" (1874). Један од оснивача српског Црвеног крста (1876). Поред стручних медицинских радова, писао драме, приповетке и историјска дела: **Историја српског војног санитета**, I-IV, Београд (1879-86), **Српско-турски рат I-II** (1907), **Albanesen und die Grossmächte**, Leipzig (1913), **Црна Гора и Аустрија 1814-1894**, Београд (1924), **Успомене**, Београд (1927).

Трајање мандата

од 11. октобра 1897. до 12. јула 1900.

Алекса С. ЈОВАНОВИЋ

Биографија

ЈОВАНОВИЋ С. Алекса, политичар, правник. Рођен 19. августа 1846 у Ћуприји, преминуо 6. маја 1920. у Београду. Нижу гимназију завршио у Неготину. Вишу гимназију и Правни факултет завршио у Београду. Службовао као судски чиновник у Крагујевцу, Краљеву и у Министарству правде и београдском суду. Судија у Смедереву и Крушевцу 1874-1878. Председник суда у Нишу и Београду 1878-1884. Члан Касационог суда 1884-1890. Начелник у Министарству правде 1890-1894. Члан Касационог суда 1894-1899. Председник Апелационог суда од 1. јуна 1899. Изабран за државног саветника 11. септембра 1900. Председник Владе и министар иностраних дела од 12. јула 1900. до 5. фебруара 1901. Председник Владе и министар правде од 5. фебруара до 20. марта 1901. Објавио је велики број правних, историјских и књижевних радова у часописима и листовима. Самостално: **Историјски развитак српске задруге (1896)**, **Изборно право женскиња у Краљевини Србији (1898)**, **Приноси за историју Српског Права (1900)**, **Министарство Алексе Јовановића (1906)**.

Трајање мандата

од 12. јула 1900. до 05. фебруара 1901.

др Михаило В. ВУЈИЋ

Биографија

Трајање мандата

од 05. фебруара 1901. до 20. марта 1901; од 20. марта 1901. до 06. априла 1901;
од 06. априла 1901. до 06. маја 1902;
од 06. маја 1902. до 07. октобра 1902.

Василије АНТОНИЋ

Биографија

АНТОНИЋ Василије, пуковник, дипломата. Рођен 12. априла 1860. на Руднику, преминуо 1929. у Београду. Завршио гимназију и једну годину Филозофског факултета у Београду. Похађао војну академију (1880-1883), школовање је завршио као други у рангу.

Генералштабни пуковник од 1905. Начелник штаба дивизијске области, шеф одељења у Главном генералштабу, ађутант краља, професор на Војној академији 1899-1900. Војни изасланик у Бечу. Министар војни од 21. децембра 1901. до 7. октобра 1902. Министар иностраних дела од 7. октобра до 23. децембра 1902. Посланик краљевине Србије на Цетињу. Министар војни од 16. маја 1905. до 1. марта 1906. Заступник министра иностраних дела од 2. децембра 1905. до 1. марта 1906. Министар иностраних дела од 1. марта до 17. априла 1906. Пензионисан 1914.

Трајање мандата

од 07. октобра 1902. до 07. новембра 1902;

од 07. новембра 1902. до 23. децембра 1902.

Заступник (в.д.) министра иностраних дела од 2. децембра 1905. до 1. марта 1906.

Министар иностраних дела од 1. марта до 17. априла 1906.

Павле ДЕНИЋ

Биографија

ДЕНИЋ Павле, државник. Рођен 16. априла 1855. у Београду, преминуо 1939. у Београду. Завршио гимназију и Војну академију у Београду (1871-1875), диплому инжењера стекао на Ecole des Ponts et Chaussées у Паризу. Стекао чин поручника 5. новембра 1876. Учествовао у српско-турским ратовима 1876-1878. као ађутант у штабу Дринског и Шумадијског корпуса и начелник штаба Шабачке бригаде. Као поручник дао оставку. Редовни професор геодезије на Војној академији од 11. јануара 1889. до 8. августа 1892. и од 4. априла до 17. децембра 1897. Управник вароши (града) Београд. Генерални конзул Србије у Солуну и Скопљу. Начелник Београдског округа. Директор Фабрике дувана и комесар Народне банке. Министар грађевина од 7. новембра 1902. до 25. марта 1903. Заступник (в.д.) министра иностраних дела од 23. марта до 29. маја 1903.

Директор, потом члан Управног одбора Београдске банке. Председник Надзорног одбора Државне хипотекарне банке и председник Надзорног одбора Државне ликвидационе банке (1925).

Одликован сребрном и златном медаљом за храброст.

Трајање мандата

Заступник (в.д.) министра иностраних дела од 23. марта 1903. до 29. маја 1903.

Љубомир КАЉЕВИЋ

Биографија

КАЉЕВИЋ Љубомир, политичар. Рођен 1841. у Ужицу, преминуо 20. марта 1907. у Београду. Гимназију завршио у Београду. Државне науке студирао у Хајделбергу и Паризу. По повратку у Србију издавао лист "Србија", гласило Уједињене омладине српске 1867-70. Народни посланик (1871-77) и министар финансија од 25. новембра 1874. до 20. јануара 1875. Председник Народне скупштине 1875. Председник Владе од 26. септембра 1875. до 24. априла 1876. Посланик Србије у Букурешту и Атини 1881-1889. Члан Државног савета 1895-1907. Министар иностраних дела од 29. маја до 21. септембра 1903.

Члан Либералне странке (до 1881) и власник листа "Будућност". Оснивач Напредне странке (1881).

Објавио већи број радова и књигу Моје успомене, Београд (1908).

Трајање мандата

од 29. маја 1903. до 15. јуна 1903;
од 15. јуна 1903. до 21. септембра 1903.

Јован ЖУЈОВИЋ

Биографија

ЖУЈОВИЋ др Јован, професор универзитета, политичар. Рођен 18. октобра 1856. у селу Брусница, преминуо 19. јула 1936. у Београду. Гимназију завршио у Београду, курс математике у Цириху, студије математике у Београду и Природно-математичке науке у Паризу. Наставник минералогije и геологије на Великој школи (Универзитету) у Београду од 1880. Редовни професор од 1883. Професор на Пољопривредном факултету од његовог оснивања. Секретар Српске краљевске академије од њеног оснивања. Министар просвете од 16. маја до 30. јула 1905. Заступник министра иностраних дела од 26. маја до 30. јула 1905. Министар иностраних дела од 30. јула до 2. децембра 1905. Министар просвете од 11. октобра 1909. до 12. септембра 1910. Председник Српске краљевске академије 1915-1921.

У току Првог светског рата у Француској у мисији организовања српских школа за избегле ђаке и скупљање помоћи.

Основао Минеролошки и Геолошки завод у Србији, Српско геолошко друштво и Српско археолошко друштво.

Најважније дело: Геологија Србије I-II (1893, 1924).

Трајање мандата

Заступник (в.д.) министра иностраних дела од 26. маја 1905. до 30. јула 1905;
Министар иностраних дела од 30. јула 1905. до 02. децембра 1905. Заступник (в.д.)

министра иностраних дела од 02. децембра 1905. до 01. марта 1906;
Министар иностраних дела од 01. марта 1906. до 17. априла 1906.

др Милован Ћ. МИЛОВАНОВИЋ Биографија

МИЛОВАНОВИЋ Ћ. др Милован, политичар и књижевник. Рођен 17. фебруара 1863. у Београду, преминуо 18. јуна 1912. у Београду. Гимназију завршио у Београду (1873-80). Започео студије права у Београду 1880. Наставио студије и докторирао право у Паризу (1881-88) са темом "Гарантни уговори у XIX веку". Професор државног и међународног права на Великој школи у Београду 1888-1891. Начелник у Министарству иностраних дела 1891-92. и од 1. априла 1893. до 1894. Министар правде од 17. децембра 1896. до 11. октобра до 1. септембра 1907. Посланик у Букурешту од јула 1900. Министар народне привреде од 8. фебруара 1901 до 6. маја 1902. и министар финансија од марта до маја 1902. Посланик Србије у Риму од јануара 1903. до 1907. Министар иностраних дела од 7. јула 1908. до 25. јуна 1911. Председник Владе и министар иностраних дела од 25. јуна 1911. до 27. јануара 1912. Министар иностраних дела од 27. јануара до 18. јуна 1912. Делегат Србије на Конференцији у Хагу 1907. Као министар учествовао у стварању споразума са Бугарском 1912, што је претходило Балканском савезу. Члан Радикалне странке.

Био сарадник радикалских листова "Одјек" и "Самоуправа". Оснивач радикалског часописа "Дело" (1894). Дописник "Journal des debats" и "Le Temps" (Париз), "Reforme"

(Брисел), "Die Zeit" (Беч) и др.

Написао велики број радова. Књиге: **Срби и Хрвати (1895)** и **Срби и Бугари (1898)**.

Трајање мандата

од 07. јула 1908. до 11. фебруара 1909;
од 11. фебруара 1909. до 11. октобра 1909;
од 11. октобра 1909. до 25. јуна 1911;
од 25. јуна 1911. до 27. јануара 1912;
од 27. јануара 1912. до 18. јуна 1912.

Јован ЈОВАНОВИЋ

Биографија

ЈОВАНОВИЋ М. Јован - Пижон, политичар, дипломата и историчар. Рођен 3. септембра 1869. у Београду, преминуо 20. јуна 1939. у Охриду. Правни факултет завршио у Београду и Паризу. Судски чиновник у Београду од 1892. Секретар у Министарству иностраних дела од фебруара 1900. Једновременно изабран за професора Велике школе (универзитета). Секретар у Министарству финансија 1903. Отправник послова у Софији од децембра 1903. На дипломатским службама до 1911. Начелник у Министарству иностраних дела 1911-1912. Министар иностраних дела од 18. јуна до 30. августа 1912. Посланик Србије у Бечу 1912-1914. Помоћник министра иностраних дела од 1914. Посланик Србије у Лондону 1916-1919. Посланик Краљевине СХС у Вашингтону 1920.

Учествовао у стварању Савеза земљорадника (1920). Члан Главног одбора од 1923.

Сарађивао са часописима "Српски књижевни гласник", "Нова Европа", "Зора".
Објавио велики број историјских радова: **Дечанско питање**, Београд (1910), **Српска црква у Турској**, Београд (1912),
Сарајевски атентат и Србија (1927),
Борба за народно уједињење 1914-1918 (1935) и др.

Трајање мандата

од 18. јуна 1912. до 30. августа 1912.

Михаило ГАВРИЛОВИЋ Биографија

ГАВРИЛОВИЋ др Михаило, историчар, државник, дипломата. Рођен 8. маја 1868. у Алексинцу, преминуо 1. новембра 1924. у Лондону. Гимназију је завршио у Књажевцу и Нишу. Историјско-филолошки одсек на Филозофском факултету у Београду (1887-91). Државни питомац на Ecole Pratique des Hautes Etudes у Паризу (1893-99) где је докторирао. Наставник учитељске школе у Нишу 1891. Професор гимназије у Нишу од 1892. Управник Државног архива у Београду од 1900 - 1910. Опуномоћени посланик

Србије на Цетињу од 1910. Посланик Србије у Ватикану од 1914. Посланик Србије у Петрограду од 1917. Заступник (в.д.) министра иностраних дела (Пашића) од 10. марта 1918. до 3. новембра 1918. Посланик Краљевине СХС у Лондону од 1919 до 1924.

Објавио велики број радова из историје Србије у XIX веку, посебно о личности Милоша Обреновића, српско-француским и српско-енглеским односима.

Трајање мандата

Заступник (в.д.) министра иностраних дела од 10. марта 1918. до 3. новембра 1918.

Стојан ПРОТИЋ **Биографија**

ПРОТИЋ Стојан, политичар, државник. Рођен 16. јануара 1857. у Крушевцу, преминуо 28. октобра 1923. у Београду. Гимназију је похађао у Крушевцу и Крагујевцу. Филозофски факултет (Историјско-филолошки одсек) у Београду. Судски чиновник и наставник гимназије до 1882. Сарадник и уредник листа "Самоуправа" од 1882. Покренуо лист "Одјек" 1884. Изабран за народног посланика 1887. Секретар Великог уставотворног одбора 1888. Секретар, потом начелник у Министарству унутрашњих дела од 1889. Председник Пореске управе до 20. августа 1892. Привремени управник града Београда (1893). Председник Пореске управе 1894. Покренуо у уређивао часопис "Дело". Председник Пореске управе 1897. Библиотекар Народне библиотеке 1900. Члан Самосталне монополске управе и народни посланик од 1901. Министар унутрашњих дела од 29. маја 1903. до 16. маја 1905. и од 17. априла 1906. до 30. маја 1907. Министар

финансија од 11. фебруара 1909. до 8. маја 1912. Заступник (в.д.) министра унутрашњих дела од 12. септембра 1910. до 25. јуна 1911. Министар унутрашњих дела од 30. августа 1912. до 22. новембра 1914. Министар финансија од 10. јуна 1917. до 20. децембра 1918. Заступник (в.д.) министра иностраних дела од 3. новембра до 20. децембра 1918. Председник прве владе Краљевине СХС од 20. децембра 1918. до 16. августа 1919. Председник владе од 19. фебруара до 17. маја 1920. Члан Радикалне странке и један од њених најистакнутијих лидера. Објавио велики број радова из историје и дневне политике.

Трајање мандата

Заступник (в.д.) министра унутрашњих дела од 12. септембра 1910. до 25. јуна 1911.
Заступник (в.д.) од 3. новембра 1918. до 07/20. децембра 1918.

ЛИСТА МИНИСТРА ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА КРАЉЕВИНЕ СХС, КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, ДЕМОКРАТСКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

др Анте ТРУМБИЋ

Биографија

ТРУМБИЋ др Анте, адвокат и политичар. Рођен 17. маја 1864. у Сплиту, преминуо 17.

новембра 1938. у Загребу. Гимназију је завршио у Сплиту. Права је студирао у Загребу, Бечу и Грацу. Промовисан у доктора наука у Грацу 1890. Приватни адвокат у Сплиту од 1894. Биран за посланика у Далматинском сабору у више наврата 1895-1914. Биран за посланика Царевинског већа у Бечу 1897. Градоначелник Сплита од 1905. У емиграцији од 1914. до 1918. Члан Југословенског одбора у Лондону 1915-1918. Министар иностраних дела од 20. децембра 1918. до 22. новембра 1920. Биран за посланика Народне скупштине 1920-1927.

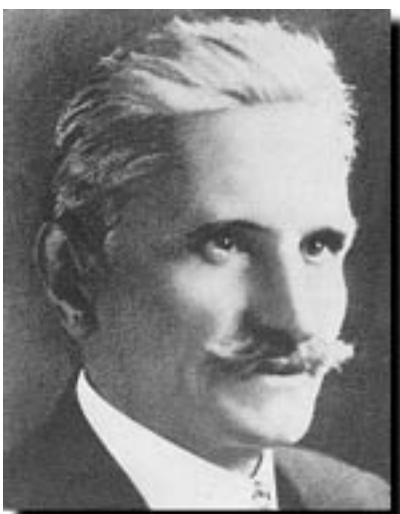
Члан Далматинске странке права до 1905. Члан Хрватске странке од 1905. Члан Хрватске заједнице која је деловала у Хрватском блоку, од 1924. Оснивач и вођа Хрватске федералистичке сељачке странке 1926. Члан Хрватске сељачке странке (ХСС) од 1931. Као члан Југословенског одбора активно сарађивао са српском владом. Потписник Крфске декларације 1917, политичког договора о начину формирања будуће заједничке државе.

Трајање мандата

од 20. децембра 1918. до 16. августа 1919; од 16. августа 1919. до 18. октобра 1919;
од 18. октобра 1919. до 19. фебруара 1920;
од 19. фебруара 1920. до 17. маја 1920;
од 17. маја 1920. до 18. августа 1920;
од 18. августа. до 22. новембра. 1920.

др Мирослав СПАЛАЈКОВИЋ

Биографија

СПАЛАЈКОВИЋ др Мирослав, дипломата. Рођен 6. априла 1869. у Крагујевцу, преминуо 1951. у Паризу. Гимназију је завршио у Крагујевцу, права у Паризу, где је и докторирао 1898. Дипломатску каријеру започео као секретар посланства у Петрограду 1900. Конзул

у Приштини (тадашња Турска) од 1904. до 1907. Начелник у Министарству иностраних дела од лета 1907. до 1911. Посланик Србије у Софији од априла 1911. до 1913. Заступао министра иностраних дела (Пашића) у јесен 1913. Посланик у Петрограду 1913-1917. Именован 1917. за посланика у Риму, али је до 1918. остао у Русији. Заступник министра иностраних дела од 19. фебруара до 18. августа 1920. Посланик и опуномоћени министар Краљевине СХС у Риму 1920-1924. Посланик у Паризу 1924-1935. Члан Радикалне странке. Близак пријатељ краља Александра Карађорђевића. Од 1944. у емиграцији. За докторску дисертацију "Босна и Херцеговина" добио је награду Правног факултета на Сорбони.

Трајање мандата

заступник (в.д.) министра иностраних дела од 19. фебруара 1920. до 18. августа 1920.

[др Миленко ВЕСНИЋ](#) Биографија

ВЕСНИЋ др Миленко, политичар, дипломата. Рођен 13. фебруара 1862. у селу Дунишић, Кнежевина Србија, преминуо 15. маја 1921. у Паризу. Докторирао права у Минхену 1888. У дипломатској служби од 1891. Секретар српског посланства у Цариграду од 1891. Професор међународног права на Великој школи (Универзитету) од 1893. Народни посланик и министар просвете од 1893. Професор међународног права 1894-1901. Посланик Србије у Риму 1901-1902. Посланик Србије у Паризу 1904-1906. Министар правде 1906. Посланик Србије у Паризу до 1920. Председник Владе и министар иностраних дела од 22. новембра 1920. до 1. јануара 1921. Покренуо часопис "Правник" (1892).

Трајање мандата

од 22. новембра 1920. до 01. јануара 1921.

др Момчило НИНЧИЋ Биографија

НИНЧИЋ др Момчило, професор универзитета, политичар. Рођен 10. јуна 1876. у Јагодини, преминуо 1949. у Лозани (Lausanne). Завршио гимназију у Београду, а правне науке и докторат у Паризу (1899). Секретар у Министарству финансија (од 1899). Професор на Правном факултету Велике школе (од 1902). Министар финансија, са мањим прекидом, од 1915 до 16. августа 1919. Министар правде од 19. фебруара до 31. марта 1920. Министар трговине и индустрије од 31. марта 1920. до 1. јануара 1921. Министар иностраних дела од 5. јануара 1922. до 27. јула 1924, од 6. новембра 1924, до 6. децембра 1926. На 4. заседању Лиге Народа изабран за председника финансијске комисије (1923). На 6. заседању Лиге Народа изабран за председника комисије за разоружање (1925), а на 7. заседању изабран је за председника Лиге народа (1926-27). Министар иностраних дела од 27. марта 1941. до 1. јануара 1943. (југословенска влада у Лондону).

Поборник стварања европских савеза, као што је Мала антанта, и идеје уједињене Европе ("Пан-Европа")

Истакнути члан Радикалне странке. Биран више пута за посланика. Од 1921. директор часописа "Нови живот".

Писац великог броја стручних и научних радова. Књиге: **Систем непосредних пореза у Србији (1903); Царински савез Србије и Бугарске (1904); Наше валутно питање (1920); Спољна политика Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца (2. св.); La Crise Bosniaque (1908 - 1909) et les Puissances Europeennes, Paris, 1937 (Криза у Босни**

1908 - 1909 и велике европске силе)
и др.

Трајање мандата

од 05. јануара 1922. до 16. децембра 1922;
од 16. децембра 1922. до 02. маја 1923;
од 02. маја 1923. до 27. јула 1924;
од 06. новембра 1924. до 29. априла 1925;
од 29. априла 1925. до 18. јула 1925;
од 18. јула 1925. до 08. априла 1926;
од 08. априла 1926. до 15. априла 1926;
од 15. априла 1926. до 06. децембра 1926.

од 27. марта 1941. до 09. јануара 1942; (у егзилу)
од 09. јануара 1942. до 01. јануара 1943.(у егзилу)

др Војислав МАРИНКОВИЋ Биографија

МАРИНКОВИЋ др Војислав, политичар, економиста, дипломата. Рођен 13. маја 1876. у Београду, преминуо 18. септембра 1935. у Београду. Средњу школу завршио у Београду, а Правни факултет и докторат, на одсеку политичких и економских наука у Паризу.

Службеник Министарства финансија од 1901. Директор Опште привредне банке. Министар народне привреде у Концентрационој влади од 1914. до 1917. Министар у коалиционом кабинету Србије новембар - децембар 1918. Делегат Србије на међународној конференцији Паризу (1913.) за ликвидирање финансијских дугова из балканског рата. Делегат Србије на међусавезничкој конференцији у Паризу 1916. Експерт у делегацији Краљевине СХС на Мировној конференцији у Паризу 1919-20. Министар унутрашњих послова од 24. децембра 1921 до 30. фебруара 1922. Министар иностраних послова од 27. јула до 6. новембра 1924. и од 17. априла 1927. до 4. априла 1932. Председник Владе и министар иностраних послова од 4. априла до 3. јула 1932. Министар без портфеља од 22. октобра до 20. децембра 1934. Члан Напредне странке и од 1915. њен председник. Члан Демократске заједнице од 1919. и Југословенске демократске странке. Бирањ за народног посланика од 1906. до 1929. Дугогодишњи председник Београдске берзе.

Трајање мандата

од 27. јула 1924. до 06. новембра 1924.

од 17. априла 1927. до 4. априла 1932.

од 4. априла. до 3. јула 1932.

Миша ТРИФУНОВИЋ

Биографија

Трајање мандата

заступник од 06. децембра 1926. до 24. децембра 1926.

др Нинко ПЕРИЋ Биографија

ПЕРИЋ др Нинко, правник, политичар. Рођен 14. маја 1886. у селу Бојић (Србија), преминуо 24. априла 1961. у Београду. Гимназију завршио у Шапцу и Београду. Дипломирао на Правном факултету у Београду (1910). Докторирао право у Паризу (1913). Судски правник од 1913. до 1917. Секретар у Министарству иностраних дела 1917-20. Секретар делегације Краљевине СХС на Конференцији мира у Паризу. Изабран за ванредног професора Правног факултета у Београду 1920. Министар социјалне политике од 4. маја до 31. јула 1923. Министар финансија од 15. априла до 24. децембра 1926.

Министар иностраних дела од 24. децембра 1926. до 12. априла 1927. Министар без портфеља од 17. априла до 16. јуна заступао министре правде, просвете, вера.

Председник Народне скупштине 1927-28. Председник Државног савета 1930-31.

Посланик у Букурешту 1935-36.

Члан Радикалне странке.

Објавио велики број стручних радова. Књиге: **Теорија злоупотребе права (1912)**, **Основ и грађанског права - општи део (1922)**

,
Међународно приватно право (1926)

и др.

Трајање мандата

од 24. децембра 1926. до 01. фебруара 1927.

од 01. фебруара 1927. до 12. априла 1927.

Богољуб ЈЕВТИЋ

Биографија

ЈЕВТИЋ Богољуб, дипломата. Рођен 24. децембра 1886. у Крагујевцу, преминуо 1960. у Паризу. Гимназију завршио у Крагујевцу. Правни факултет у Београду (1911). Слушалац Високе комерцијалне школе у Берлину. Писар у посланству Србије у Стокхолму од 1917. Секретар посланства у Лондону од јула 1918. Шеф одсека у одељењу за извршење међународних уговора при Председништву владе од априла 1920. Генерални секретар југословенске делегације у Репарационој комисији у Паризу од децембра 1920. Саветник посланства Краљевине СХС у Паризу и Бриселу од 1924. Опунomoћени министар у Тирани од 9. априла 1926. Опунomoћени министар у Бечу и Будимпешти од 13. јануара

1928. Министар Двора од 25. јануара 1929. до 1932. Вршилац дужности помоћника министра иностраних дела, поред редовне дужности, од 3. фебруара 1929. до 29. октобра 1930. Од 2. јула 1932. до 20. децембра 1934. министар иностраних послова. Од 20. децембра 1934. до 24. јуна 1935. председник Владе и министар иностраних послова. Од 27. марта 1941. до 9. јануара 1942. министар саобраћаја. Министар без портфеља до 2. јануара 1943. Министар шума и руда јул-август 1943. Учествовао у ратовима 1912-1917. као борац, резервни официр. Остао у емиграцији.

Трајање мандата

од 03. јула 1932. до 05. новембра 1932; од 05. новембра 1932. до 27. јануара 1934;
од 27. јануара 1934. до 18. априла 1934;
од 18. априла 1934. до 22. октобра 1934;
од 22. октобра 1934. до 20. децембра 1934;
од 21. децембра 1934. до 24. јуна 1935.

др Милан СТОЈАДИНОВИЋ

Биографија

СТОЈАДИНОВИЋ др Милан, политичар, економиста, професор универзитета. Рођен 23. јула 1888. у Чачку, преминуо 1961. у Буенос Ајресу. Средњу школу похађао у Ужицу и Београду. Дипломирао на Правном факултету у Београду (1906-10). Докторирао из области финансија 1911. На специјализацији у Немачкој, Енглеској и Француској (1911-14), поред осталог на стажу у француском Министарству финансија. Службеник Министарства финансија од 1914. Начелник Главног државног рачуноводства у Министарству финансија 1918. Приватни намештеник Енглеске трговачке банке у

Београду од 1918. Министар финансија од 16. децембра 1922. до 27. јула 1924, од 6. новембра 1924. до 8. априла 1926, од 20. децембра 1934. до 24. јуна 1935. Председник Владе и министар иностраних послова од 24. јуна 1935. до 5. фебруара 1939.

Члан Радикалне странке и њеног Главног одбора. Оснивач Југословенске радикалне заједнице и њен председник. Бирао за посланика 1923, 1925, 1927, 1935. Сенатор. На инсистирање Кнеза Павла и Велике Британије прогнан из Југославије и стављен у интернацију у британску колонију Маурицијус од 1941. до 1946. Отишао у емиграцију у Аргентину 1947.

Био је акционар, председник, и члан управних одбора: Радио-Београда, Српског бродарског друштва, Standard Electric, Електричне централе у Суботици, Издавачког концерна "Време". Председник "Rotary" клуба.

Написао велики број чланака и стручних радова. Књиге: **Ни рат, ни пакт - Југославија између два рата,** Буенос Ајрес, 1963.

Ожењен Гркињом.

Трајање мандата

од 24. јуна 1935. до 07. марта 1936;

од 07. марта 1936. до 05. фебруара 1939.

др Александар ЦИНЦАРМАРКОВИЋ

Биографија

ЦИНЦАР-МАРКОВИЋ Александар, дипломата. Рођен у Београду 1889, погубљен 1947. Гимназију завршио у Београду. Студирао права на факултетима у Фрајбургу и Берлину где је и дипломирао (1911). Докторирао у Француској. Секретар у Министарству иностраних дела од краја 1918. Члан секретаријата делегације Краљевине СХС на

Конференцији мира у Паризу (1919), секретар Николе Пашића. Конзул Краљевине СХС у Задру од јуна 1921. Конзул у Трсту од јула 1921. Члан и генерални секретар делегације Краљевине СХС у Рапалу 1920. и Санта Маргарити 1922. Први секретар, потом саветник посланства у Тирани од јула 1923. до маја 1925. Шеф Балканског одсека у Министарству иностраних дела 1925-1926. Отправник послова у Будимпешти од јуна 1926. Саветник посланства у Паризу од јесени 1926. Саветник посланства у Софији од маја 1927. Саветник посланства у Бечу од августа 1928. Саветник посланства у Паризу од 1930. Посланик у Софији 1934-1935. Посланик у Берлину 1935-1939. Министар иностраних послова од 5. фебруара 1939. до 27. марта 1941.

Учесник преговора о приступању Југославије Тројном пакту 25. марта 1941. Потписник акта капитулације Југословенске краљевске војске 17. априла 1941. Током окупације остао у земљи.

Учесник ратова 1912-1918. као борац, резервни пешадијски официр.

Ожењен Гркињом.

Трајање мандата

од 05. фебруара 1939. до 26. августа 1939;

од 26. августа 1939. до 27. марта 1941.

др Слободан В. ЈОВАНОВИЋ

Биографија

ЈОВАНОВИЋ др Слободан, професор универзитета. Рођен 26. новембра 1869. у Новом Саду (Аустро-Угарска), преминуо 12. децембра 1958. у Лондону. Гимназију је завршио у Београду, а Правни факултет у Женеви (1890). Секретар Министарства иностраних дела (1900-1907). Професор Велике школе (1897-1905). Професор Београдског универзитета од 1905. године. У току Првог светског рата радио у Прес-бироу Врховне команде српске

војске. Експерт у секцији за међународно право делегације Краљевине СХС на Мировној конференцији у Паризу. После рата професор Правног факултету и ректор Универзитета. Потпредседник Владе од 27. марта 1941. до 9. јануара 1942. Председник владе, министар унутрашњих послова и заступник министра војске, морнарице и ваздухопловства од 9. јануара 1942. до 2. јануара 1943. Председник Владе, министар унутрашњих послова и заступник министра иностраних послова од 2. јануара 1943 до 26. јуна 1943. Други потпредседник Министарског савета од 26. јуна до 10. августа 1943.

Сарадник стручних и политичких листова и часописа. Оснивач, сарадник и члан редакције "Српског књижевног гласника".

Објавио велики број научних радова из области права, историје и књижевности. Дела су му постхумно објављена у 12 обимних томова.

Оснивач Српског културног клуба 1937.

Члан и председник Српске краљевске академије наука, ЈАЗУ, Пољске академије уметности, Чешке академије наука, Института за међународно јавно право (1948) и Института за упоредно право (1953) Правног факултета Универзитета у Паризу, Међународне академије за науку и књижевност, Париз (1951) и др.

Трајање мандата

заступник од 02. јануара 1943. до 26. јуна 1943. (у егзилу)

Милан ГРОЛ

Биографија

ГРОЛ Милан, политичар, драматург. Рођен 31. августа 1876. у Београду. Преминуо 3. децембра 1952. у Београду. Гимназију завршио у Београду. Дипломирао на Филозофском факултету, Филолошко-литерарни одсек у Београду (1899). Студирао књижевност и

позориште две године у Паризу.

Помоћник драматурга (1902) и драматург (1903-6) Народног позоришта у Београду.

Професор Прве београдске гимназије (1906-9). Управник Народног позоришта (1909-24).

За време Првог светског рата на челу српског Прес-бироа у Женеви (1915-18).

Подсекретар у Министарству спољних послова од августа 1924. и посланик Краљевине СХС у Турској до децембра 1924.

Посланик у Народној скупштини 1925-29. Министар просвете од 23. фебруара 1928. до 6. јануара 1929. Организатор и директор Коларчевог народног универзитета (1929-1941).

Од 1940. председник Демократске странке. Министар за социјалну политику и народно здравље од 27. марта 1941. до 9. јануара 1942. Министар саобраћаја од 10. јануара 1942. до 26. јуна 1943. Министар иностраних дела од 26. јуна до 10. августа 1943.

Потпредседник Владе од 7. марта до августа 1945. Уредник "Дневног листа" (1905-09) и "Одјека" (1912-14 и од 1936-41). Покретац "Недељног гласника" (1922). Покретац и уредник листа "Демократија" (септембар-новембар 1945).

Објавио велики број радова из књижевности, драматургије и политике. Књиге: **Позоришне критике (1931); Из предратне Србије (1939); Из позоришта предратне Србије (1952); Лондонски дневник, 1941-1945 (1990)**

.

Трајање мандата

од 26. јуни 1943. до 10. августа 1943. (у егзилу)

[др Божидар ПУРИЋ](#) Биографија

ПУРИЋ др Божидар, дипломата. Рођен 19. фебруара 1891. у Београду, преминуо 1977. у

Чикагу. Гимназију завршио у Београду. Правни факултет завршио у Паризу 1912. Докторирао у Паризу 1918. са тезом: *Clausula rebus sic stantibus en Droit international Public*.

Учествовао у ратовима до 1916. као добровољац. Године 1917. постављен за писара Министарства иностраних дела у Влади на Крфу. Секретар посланства Краљевине СХС у Вашингтону (1919). Отправник послова Краљевине СХС у Владивостоку (1919-1920). Конзул у Сан Франциску (1920-22). Конзул у Чикагу (1922-26). Шеф Политичког одељења Министарства иностраних дела 1927-1935. Посланик и опуномоћени министар у Паризу од јуна 1935 до 1940. Од 10. августа 1943. до 1. јуна 1944. председник Владе и министар иностраних дела.

Остао у емиграцији.

Бавио се песништвом и публицистиком, објављивао у часописима и новинама. Књиге: **Песме о нама (1919)**, **Љубавне свечаности (1920)**

Трајање мандата

од 10. августа 1943. до 01.јуна.1944. (у егзилу)

др Иван ШУБАШИЋ Биографија

ШУБАШИЋ др Иван, политичар. Рођен 27. маја 1892. у Вуковој Горици (Карловац), преминуо 22. марта 1955. у Загребу. Гимназију завршио у Загребу. Од јесени 1914. у аустроугарској војсци на српском фронту. Заробљен у Русији 1916. године. Ступио у добровољачке јединице у српској војсци и учествовао у борбама на Солунском фронту 1918. Регент Александар га је одликовао орденом Карађорђевог звезда са мачевима

другог реда. По завршетку рата, студирао и докторирао право на Загребачком свеучилишту. Отворио адвокатску канцеларију у Врбовском. Члан Хрватске сељачке странке. Изабран за народног посланика 1938. Од августа 1939. бан Бановине Хрватске. Од 1941. године у емиграцији. Од 1941. до 1944. члан владине делегације у САД. Председник Краљевске владе у избеглиштву и министар иностраних дела од 1. јуна 1944. до 5. марта 1945. Министар иностраних дела у влади ДФЈ од 7. марта 1945. до 17. октобра 1945. (поднео оставку 8. октобра). У току 1944. године по жељи Британаца склопио неколико споразума између Краљевске владе у избеглиштву и партизанске владе (НКОЈ) маршала Јосипа Броза Тита у циљу формирања заједничке прелазне владе и намесништва.

Трајање мандата

од 01. јуна 1944. до 10. јула 1944; (у егзилу)
од 10. јула 1944. до 05. марта 1945; (у егзилу)
од 07. марта 1945. до 17. октобра 1945.

Јосип БРОЗ Тито Биографија

БРОЗ Јосип Тито, политичар, маршал. Рођен 25. маја 1892. у Кпреминуовцу (Хрватска, Аустро-Угарска), преминуо 4. маја 1980. у Љубљани. Завршио основну школу у Кпреминуовцу и металски занат у Сиску. До I светског рата по занимању радник. У рату аустроугарски подофицир на Српском и Руском фронту. Заробљен 1916. у Русији. Придружио се бољшевицима. Вратио се у Југославију 1920. и постао чан КПЈ. Од 1934 до 1937. у Москви. Генерални секретар КПЈ од 1937. године. Од 1941. командант партизанских одреда и Врховног штаба. Од 1943. године на челу Националног комитета

ослобођења Југославије - НКОЈ (партизанске владе). Од 7. марта 1945. године председник Владе ДФЈ. Од 30. новембра 1945. године председник Владе ФНРЈ и министар иностраних послова (до 31. јануара 1946). Од 1953. до смрти председник Републике, генерални секретар КПЈ/СКЈ и Врховни командант Оружаних снага. Један од три оснивача Покрета несврстаних. Одликован свим највишим одликовањима ФНРЈ/СФРЈ и високим страним одликовањима. Ожењен Јованком Будисављевић.

Трајање мандата

од 30. новембра 1945. до 31. јануара 1946. (вршилац дужности)

Станоје СИМИЋ Биографија

СИМИЋ Станоје, дипломата. Рођен у Београду 16. јула 1893, преминуо 1970. у Београду. Завршио гимназију и Правни факултет (1919) у Београду. Учествовао у ослободилачким ратовима Србије од 1912. до 1918. Дипломатски чиновник од 1920. Вицеконзул у Корчи (Албанија) од јула 1923. Вицеконзул у Задру од августа 1927. Секретар у Министарству иностраних дела од јануара 1932. Саветник у Министарству иностраних дела од маја 1934. Саветник посланства у Паризу од 1935. Пензионисан 1938. Поново враћен у службу 1939. године. Југословенска Краљевска влада именовала га је 1942. године за посланика, а од 1943. године за амбасадора у СССР-у. Амбасадор ДФЈ у Вашингтону од априла 1945. Министар иностраних послова од 1. фебруара 1946. до 31. августа 1948. Министар у Влади ФНРЈ од 1948. до 1953. Народни посланик у Већу народа Савезне народне скупштине од 30. новембра 1945. до 1953. Као амбасадор у САД потписао, у име ФНРЈ, Повељу Уједињених нација.

Трајање мандата

од 01. фебруара 1946. до 31. августа 1948.

Едвард КАРДЕЉ Биографија

КАРДЕЉ Едвард, политичар. Рођен 27. јануара 1910. у Љубљани, преминуо фебруара 1979. у Љубљани. Завршио учитељску школу у Љубљани 1929. Члан илегалне комунистичке омладине (СКОЈ) од 1926. године. Од 1932. члан илегалне КПЈ. Од 1934 до 1936. у СССР-у. Из емиграције се вратио у Југославију 1937. Члан ЦК КПЈ од 1937. до смрти. Од 1941. у НОР-у члан Врховног штаба, Главног штаба Словеније и НКОЈ-а (партизанске владе). Од 7. марта 1945. министар у Влади ДФЈ. Од 30. новембра 1945. министар за Конститутанту. Од 1946. до 1948. председник Контролне комисије. Од 31. августа 1948. до 14. јануара 1953. министар иностраних дела. Од 1953. потпредседник Савезног извршног већа (Владе). Председник Савезне скупштине, члан Председништва СФРЈ до смрти. Написао велики број радова. Између осталих: Развој словеначког националног питања (1939), Социјализам и рат (1960), Правци развоја политичког система социјалистичког самоуправљања, Револуција и војна мисао (1969), Сећања (1979) Одликован највишим одликовањима СФРЈ. Ожењен Пепцом Мачек, отац двоје деце.

Трајање мандата

од 31. августа 1948. до 14. јануара 1953.

Коча ПОПОВИЋ

Биографија

ПОПОВИЋ Коча, генерал, политичар. Рођен 14. марта 1908. у Београду, преминуо 20. октобра 1992. Гимназију завршио у Београду. Апсолвирао 1932. на Филозофском факултету у Паризу. Члан илегалне КПЈ од 1933. Учесник у шпанском грађанском рату од 1937. до 1939. као официр. После логора у Француској враћа се у Југославију 1939. У НОР-у од 1941. као истакнути командант. Рат је завршио као командант 2. армије. Од 1945. до 1953. начелник Главног генералштаба. Министар иностраних послова од 15. јануара 1953. до 23. априла 1965. Члан Савезног извршног већа и заменик председника СФРЈ до 1972. Члан Савета народне одбране и члан Савета федерације. Био је члан ЦК СКЈ у више мандата, члан Председништва ЦК СКЈ, члан Извршног одбора ССРНЈ и Савезног одбора СУБНОР-а. Као начелник Главног генералштаба водио преговоре са западним силама око модернизације ЈНА у време сукоба са СССР-ом. Неколико пута је био шеф југословенске делегације на заседањима Генералне скупштине УН. Одликован орденом Народног хероја и другим високим орденима СФРЈ и страних држава. Ожењен. Није имао деце.

Трајање мандата

од 15. јануара 1953. до 23. априла 1965.

Марко НИКЕЗИЋ

Биографија

НИКЕЗИЋ Марко, политичар, дипломата. Рођен 13. јуна 1921. у Београду, преминуо у Београду 1991. Гимназију завршио у Београду. Студирао на Техничком факултету у Београду до 1941. У току НОР-а на политичким дужностима у СКОЈ-у и КПЈ. Организациони секретар Окружног комитета КПЈ за Београдски округ од 1945. Потпредседник Извршног одбора града Београда 1950-1951. Секретар Градског комитета КПЈ у Београду 1951-1952. У дипломатској служби од 1952-1968. Југословенски амбасадор у Египту од 1953. до 1956. Амбасадор у Чехословачкој од 1956. до 1958. Амбасадор у САД од 1958. до 1962. Помоћник савезног секретара за иностране послове од 1962. до 1965. Министар иностраних послова од 23. априла 1965. до 25. децембра 1968. године. Председник ЦК СКС 1968-1972.

Трајање мандата

од 23. априла 1965. до 25. децембра 1968.

Мишо ПАВИЋЕВИЋ

Биографија

Трајање мандата

од 25. децембра 1968. до 25. априла 1969. (вршилац дужности)

Мирко ТЕПАВАЦ

Биографија

ТЕПАВАЦ Мирко, политичар. Рођен 13. августа 1922. у Земуну, преминуо 28. августа 2014. у Београду. Гимназију учио у Земуну, Сремској Митровици и Белој Цркви. Учесник НОР-а од 1941. Члан КПЈ од 1942. У току рата на дужностима комесара одреда, бригаде, дивизије. После рата члан Главног одбора ССРН Србије, члан ЦК СКС, секретар Окружног комитета КПЈ у Зрењанину и Панчеву, члан Покрајинског комитета КПЈ за Војводину, секретар Савета за просвету и културу Србије. Директор Радио - Београда

(1955-59). Амбасадор ФНРЈ у Мађарској и помоћник државног секретара за иностране послове (1959-65). Директор и главни уредник листа "Политика" и члан Извршног комитета ЦК СКС (1965-67). Председник Покрајинског комитета СК Војводине (1965-69). Савезни секретар за иностране послове од 25. априла 1969. до 1. новембра 1972.

Трајање мандата

од 25. априла 1969. до 01. новембра 1972.

Јакша ПЕТРИЋ

Биографија

ПЕТРИЋ Јакша, политичар, дипломата. Рођен 1. јула 1922. у Постирама (Хрватска). Преминуо 1993. Завршио Трговачку академију у Сплиту (1940). Учесник НОР-а од 1941. Члан КПЈ од 1942. Секретар Среског комитета КПХ за Сплит од 1945. Секретар Комитета за кинематографију ФНРЈ. У дипломатској служби од 1949. Посланик ФНРЈ у Албанији. Заменик сталног представника ФНРЈ у Савету безбедности ОУН од 1949. Начелник Англо-америчке управе у МИП-у од 1951. Министар-саветник амбасаде у Лондону. Начелник одељења за Азију у МИП-у. Амбасадор ФНРЈ у Прагу 1958-1961. Начелник управе за Северну, Јужну Америку, Велику Британију и земље Комонвелта 1961-1963. Секретар Комитета за међународну сарадњу и везе Савезног одбора ССРЊ 1964-1965. Амбасадор СФРЈ у Букурешту 1965-1969. Помоћник државног секретара за иностране послове 1969-1972. Вршилац дужности савезног секретара за иностране послове од 1. новембра до 15. децембра 1972. године. Заменик државног секретара за иностране послове 1972-1974. Стални представник СФРЈ у ОУН 1974-1978. Члан Председништва СР Хрватске од 1978. Председник Председништва СР Хрватске од 10. маја 1984. до 10. маја 1985.

Трајање мандата

од 01. новембра 1972. до 15. децембра 1972. (вршилац дужности)

Милош МИНИЋ Биографија

МИНИЋ Милош, политичар. Рођен 28. августа 1914. у селу Прељина код Чачка. Преминуо у Београду 5. септембра 2003. Гимназију завршио у Чачку, а Правни факултет у Београду. Члан илегалног СКОЈ-а од 1935. и КПЈ од 1936. Обављао је високе дужности у тим организацијама. У НОР-у на партијским и војним дужностима у Србији од 1941. У Одељењу за заштиту народа за Београд од октобра 1944. Јавни тужилац Србије и заступник Војног тужиоца ЈНА од марта 1945. до 1950. Председник Планске комисије НР Србије, министар у Влади; председник Савета за законодавство и изградњу народне власти од 1950. Члан Владе НР Србије од 1953. Члан Савезног извршног већа и члан Извршног већа Народне скупштине Србије од 1953. Председник Градског народног одбора у Београду од фебруара 1955. Председник Извршног већа НР Србије од марта 1957. Члан Савезног извршног већа од 1962. Потпредседник СИВ-а од јула 1963. до маја 1965. Шеф Комисије ЦК СКЈ за друштвено-економске и политичке односе у привреди 1965-1966. Председник Савезног већа и подпредседник Савезне Скупштине од 1966. Претседник Скупштине СР Србије од 16. маја 1967. Потпредседник СИВ-а од 5. децембра 1972. и савезни секретар за иностране послове од 16. децембра 1972. до 17. маја 1978. Члан Председништва ЦК СКЈ од 1982. Члан Савета федерације. Биран за посланика Савезне скупштине и Скупштине Србије у више мандата. Члан ЦК СКЈ и ИК ЦК СКС. Објавио више радова из историје НОР-а.

Одликован са више високих одликовања
Ожењен, отац једне ћерке.

Трајање мандата

од 16. децембра 1972. до 17. маја 1978.

Јосип ВРХОВЕЦ Биографија

ВРХОВЕЦ Јосип, политичар. Рођен 9. фебруара 1926. у Загребу, преминуо 15. фебруара 2006. у Загребу. Дипломирао на Економском факултету у Београду 1951. Учесник НОР-а од 1941. Припадник НОВ-а од 1943. Члан КПЈ од 1944. После 1945. на дужностима у ЈНА. Главни уредник "Вјесника у сриједу" од 1952. Дописник "Вијесника" из САД од 1963. до 1970. Члан Извршног комитета ЦК СКХ од 1970. Секретар ИК ЦК СКХ од децембра 1971. Члан Председништва ЦК СКЈ и председник Комисије за идејна и теоријска питања, председник савета Политичке школе "Ј. Б. Тито" 1974-1978. Савезни секретар за иностране послове од 17. маја 1978. до 17. маја 1982. Члан Председништва СФРЈ од 15. маја 1984. до 15. маја 1989. Објавио већи број радова из области међународне политике, самоуправљања и националног питања.
Ожењен, отац једне ћерке.

Трајање мандата

од 17. маја 1978. до 17. маја 1982.

Лазар МОЈСОВ

Биографија

МОЈСОВ др Лазар, политичар, дипломата. Рођен 19. децембра 1920. у Неготину (Македонија), преминуо 25. августа 2011. у Београду. Дипломирао и докторирао на Правном факултету у Београду. Учесник НОР-а. Члан Антифашистичког собрања народног ослобођења Македоније (АСНОМ). Јавни тузилац Македоније до 1948. Министар правде НР Македоније од 1948. до 1951. Директор "Нове Македоније" и шеф прес-бироа Владе Македоније, посланик Собрања и члан Извршног већа од 1952 до 1958. Амбасадор у СССР-у од 1958. до 1961. Директор Института за међународни раднички покрет од 1961. Директор и главни уредник "Борбе" од 1962. до 1964. Амбасадор у Аустрији од 1967. Стални представник СФРЈ у ОУН од 1969. до 1974. Помоћник савезног секретара за иностране послове од 1974. Председник 32. заседања генералне скупштине ОУН 1977. Члан Извршног комитета ЦК СКМ. Члан ЦК СКЈ и председник СКЈ 1980-1. Савезни секретар за иностране послове од 17. маја 1982. до 15. маја 1984. Члан Председнишва СФРЈ од 15. маја 1984. до 15. маја 1989. Председник Председнишва СФРЈ од 15. маја 1987. до 15. маја 1988. Објавио већи број радова између осталих: Бугарска радничка партија (Комуниста) и македонско национално питање (1948); О македонској националној мањини у Грчкој (1954).

Одликован већим бројем југословенских и страних ордена.

Ожењен, отац две кћери.

Трајање мандата

од 17. маја 1982. до 15. маја 1984.

Раиф ДИЗДАРЕВИЋ

Биографија

ДИЗДАРЕВИЋ Раиф, политичар. Рођен 1926 у Фојници (Босна и Херцеговина). Ступио у НОР 1943. године. Члан КПЈ од 1945. Од 1945. до 1951. у служби државне безбедности. Од 1951. у Министарству иностраних послова. Секретар и отправник послова у амбасади ФНРЈ у Бугарској (1951-4). Први секретар амбасаде у СССР-у (1956-9). Саветник Амбасаде у Прагу (1963-7). Секретар Савезног већа синдиката Југославије од 1967. до 1972. Помоћник савезног секретара за иностране послове од 1972. до 1974. Председник Већа савеза синдиката БиХ од 1974 до 1978. Председник Председништва СР БиХ од 1978. до 1982. Председник Савезне скупштине (1982-1983). Савезни секретар за иностране послове од 15. маја 1984. до 30. децембра 1987. Члан Председништва СФРЈ од 30. децембра 1987. до 15. маја 1989. Председник Председништва СФРЈ од 15. маја 1988. до 15. маја 1989.

Члан Председништва ЦК СК БиХ од 1974. до 1984. Члан ЦК СКЈ од 1984. до 1989.

Трајање мандата

од 15. маја 1984. до 30. децембра 1987.

Будимир ЛОНЧАР

Биографија

~~Миливоје Миливојевић, министар иностраних послова од 31. децембра 1987. до 03. фебруара 1988. и од 03. фебруара 1988. до 12. децембра 1991.~~
Крајање мандата

од 31. децембра 1987. до 03. фебруара 1988;
од 03. фебруара 1988. до 12. децембра 1991.

Миливоје МАКСИЋ

Биографија

МАКСИЋ Миливоје, дипломата. Рођен 19. јануара 1928. у Београду. Преминуо у Београду 2. марта 2003. У дипломатској служби од 1. августа 1949. Секретар заменика министра иностраних послова од 1. децембра 1949. Референт за Бугарску у одељењу МИП-а од 1. марта 1951. Аташе за штампу амбасаде СФРЈ у Варшави од 1. маја 1953. Помоћни референт за Пољску у одељењу МИП-а од 1. јуна 1956. Помоћни референт у

Координационом одељењу МИП-а од 1. октобра 1957. Саветник у амбасади СФРЈ у Москви од 1. маја 1963. Шеф одсека у управи за истраживање и документацију од 1. октобра 1967. Шеф одсека за СССР и Монголију у управи за Источну Европу од 1. марта 1969. Саветник у амбасади СФРЈ у Варшави од 1. септембра 1970. Саветник у кабинету савезног секретара за иностране послове од 27. марта 1973. Начелник управе МИП-а за Западну Европу од 15. септембра 1973. Амбасадор СФРЈ у Варшави од 1. септембра 1982. Руководилац сектора у МИП-у од 1. јануара 1987. Заменик секретара за иностране послове од октобра 1988. Вршилац дужности савезног секретара за иностране послове од 12. децембра 1991. до 28. априла 1992. године.

Трајање мандата

од 12. децембра 1991. до 28. априла 1992. (вршилац дужности)

Владислав ЈОВАНОВИЋ

Биографија

ЈОВАНОВИЋ Владислав, дипломата. Рођен 9. јуна 1933. у селу Зитни Поток (отац Милорад, учитељ, мајка Драгица, р. Петковиц, учитељица). Завршио гимназију у Београду (1951). Дипломирао на Правном факултету у Београду. Дипломата у ССИП-у од 1957. Референт амбасаде СФРЈ у Бриселу од (1960-64), Референт у МИП-у од 1. јула 1964. Други секретар амбасаде СФРЈ у Анкари од (1967-71). Помоћник начелника управе у МИП-у од 1. јануара 1974. Саветник у амбасади СФРЈ у Лондону од 8. октобра 1975 до 1979. Начелник управе за Западну Европу од 1. јула 1980. Амбасадор СФРЈ у Турској од 13. новембра 1985. до 1989. Амбасадор у ССИП-у и помоћник руководиоца сектора од 29. марта 1990. Министар иностраних послова у Влади Републике Србије од 31. јула 1991. до 1992. Савезни секретар за иностране послове од 15. јула 1992. до 30. септембра 1992. и

од 4. марта 1993. до 15. августа 1995. Министар иностраних послова у Влади Републике Србије 1992. и 1993. Шеф сталне мисије СР Југославије при ОУН од 1995. до 2000. Аутор збирки песама Трагања за трагањима (1991), "Лептир и светлост" (1994). Ожењен, супруга Мирјана р. Борић, преводилац. Син Данко.

Трајање мандата

од 15. јула 1992. до 30. септембра 1992.

од 04. марта 1993. до 15. августа 1995.

Илија ЋУКИЋ **Биографија**

ЋУКИЋ Илија, дипломата. Рођен 4. јануара 1930. у Новом Рујцу (Србија). Преминуо у Београду 22. октобра 2002. Завршио Институт политичких наука у Пекингу. На служби у амбасади у Пекингу од 1. јуна 1959. Референт у одељењу МИП-а за Кину од 1. априла 1961. На служби у управи МИП-а за Азију и Аустралију од од 1. маја 1968. Саветник у амбасади СФРЈ у Пекингу од 1. маја 1970. Саветник у управи за Источну Европу 5. јуна 1974. Начелник у управи за источну Европу од 31. августа 1975. Министар саветник у абасади СФРЈ у Москви од 31. августа 1978. Начелник у служби за информисање савезних и републичких органа од 1. новембра 1980. Начелник управе МИП-а за суседне земље од 1. децембра 1981. Саветник савезног секретара од 1. септембра 1882. Амбасадор СФРЈ у Софији од 26. октобра 1983. Руководилац сектора за суседне земље и Источну Европу од 18. децембра 1987. Амбасадор СФРЈ у Пекингу од 30. марта 1990.

Савезни секретар за иностране послове од 30. септембра 1992. до 4. марта 1993.
Амбасадор СРЈ у Пекингу 2000 - 2002.

Трајање мандата

од 30. септембра 1992. до 04. марта 1993.

Милан МИЛУТИНОВИЋ

Биографија

МИЛУТИНОВИЋ Милан, политичар. Рођен 19. децембра 1942. године у Београду. Дипломирао на Правном факултету у Београду 1965. године. Члан Председништва Савеза омладине Југославије и председник Комисије за међународне везе; посланик Друштвено-политичког већа Савезне скупштине (члан одбора за спољну политику ДПВ) - 1969-1974; члан Извршног већа Скупштине СР Србије и републички секретар за образовање и науку СР Србије - 1977-1982; амбасадор у ССИП-у и шеф Сектора за штампу, културу и информације - 1987-1989; амбасадор СРЈ у Грчкој - 1989-1995; 1995-1998 савезни министар за иностране послове. Аутор је књиге Университет - еппур си муове - Реформа универзитета између традиције и будућности, као и низа чланака, прилога и реферата, посебно из области образовања и науке, и међународних односа. Носилац је Ордена заслуга за народ са сребрном звездом и Ордена рада са златним венцем, као и Плакете Београда (1969. и 1974. године).

Трајање мандата

од 15. августа 1995. до 08. јануара 1998.

Живадин ЈОВАНОВИЋ

Биографија

ЈОВАНОВИЋ Живадин, дипломата и политичар. Рођен 14.11.1938. у Опарићу, општина Рековац. Завршио средњу школу у Јагодини, Србија. Дипломирао на Правном факултету Универзитета у Београду 1961. године. Правни референт у СО Нови Београд - 1961-1964. Аташе у Државном секретаријату за иностране послове - 1964-1966. Вице конзул у Генералном конзулату Југославије у Торонту, Канада - 1966-1970. Саветник у Председништву Републике - 1970-1974. Саветник Амбасаде Југославије у Најробију, Кенија - 1974-1978. Секретар Републичког савета за односе са иностранством Републике Србије - 1978-1984. Подсекретар у Председништву СФРЈ - 1984-1988. Изванредни и опуномоћени Амбасадор СФРЈ (СРЈ) у Анголи - 1988-1993. Помоћник савезног министра иностраних послова - 1994-1997. Потпредседник Социјалистичке партије Србије. Од септембра 1997. Посланик у Народној Скупштини Републике Србије; 1998-2000 савезни министар за иностране послове.

Трајање мандата

од 09. јануара 1998. до 04. новембра 2000.

Мр Горан СВИЛАНОВИЋ

Биографија

Вук ДРАШКОВИЋ (Београд, 29. новембра 1946.) Савезни министар иностраних послова (1999). Пунолично
Трајање мандата

од 04. новембра 2000 до 16. априла 2004.

Вук ДРАШКОВИЋ

Биографија

ДРАШКОВИЋ Вук, рођен је 29. новембра 1946. у Србији.

Дипломирао на Правном факултету у Београду 1968.

Од 1969. до 1980. био је новинар у националној агенцији "Танјуг". Скоро три године радио је и као дописник из иностранства.

Новинарство је напустио 1980. и посветио се литератури. Његови романи "Судија", "Нож", "Молитва", "Руски конзул" и "Ноћ ђенерала" били су југословенски и балкански

бестселери. Неки од њих преведени су на енглески, француски, руски, грчки, румунски, чешки и још многе језике.

Вук Драшковић 1990. занемарује свој књижевни рад и оснива странку Српски покрет обнове. Од тада, он предводи демократску опозицију Србије у десетогодишњој борби против режима Слободана Милошевића. Био је највећи противник рата у Југославији, ратних злочина и етничког чишћења. Милошевићев режим поубијао је десетине челних људи Српског покрета обнове, а Вук Драшковић је два пута хапшен (1991. и 1993.). Други пут је ухапшен са супругом Даницом, када су преживели најсуровију полицијску тортуру. Он и његова супруга Даница ослобођени су захваљујући притиску водећих државника и органа међународне заједнице. Између осталих, за слободу Вука Драшковића и његове супруге најодлучније су се zaloжили амерички председник Бил Клинтон, руски председник Борис Јељцин, француски председник Франсоа Митеран и његова супруга Данијел, грчки премијер Константин Мицотакис, британски премијер Џон Мејџор и многи још.

По налогу Слободана Милошевића, у октобру 1999. и јуну 2000. тајна полиција је организовала два атентата на Драшковића, којом приликом су убијена четворица његових најближих сарадника.

Од 1990. до данас, у три мандата био је члан Парламента Србије.

На кантонизацији Косова, он инсистира још од 1990.

Заговорник је приступања Србије и Црне Горе "Партнерству за мир" и НАТО-у, као и укључењу државе у борбу против глобалног тероризма.

За свестране је односе сарадње са САД, Европском унијом, Русијом, Јапаном, Кином, земљама "трећег света" и балканским суседима.

Још 1996. године, Вук Драшковић се изјаснио за испуњавање свих обавеза према Трибуналу у Хагу и на томе стално инсистира.

Трајање мандата

од 16. априла 2004. до 15. маја 2007.

Вук ЈЕРЕМИЋ **Биографија**

Трајање мандата

од 15. маја 2007. до 27. јула 2012.

Иван МРКИЋ

Биографија

МРКИЋ Иван, рођен је у Београду 30. маја 1953. године.

Дипломирао на Правном факултету Универзитета у Београду 1977. године, а већ наредне године се запошљава у Савезном секретаријату за иностране послове. Након специјализације Уједињених нација о међународној безбедности и разоружању (Женева, Беч, Њујорк, Бостон), током 1979. године, наставља да ради као референт у Управи за међународне организације Савезног секретаријата за иностране послове од 1979. до

1982.године.

Своју дипломатску каријеру почиње да гради као аташе за политичке послове у Мисији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије при Уједињеним нацијама од 1982. до 1986. године.

Као помоћник начелника Управе у Сектору за мултилатералне активности, учествовао је на заседањима Генералне скупштине Уједињених нација, а такође је био члан делегација на заседањима међународних конференција посвећених безбедности, разоружању, активностима Покрета несврстаних земаља, мирољубивом коришћењу нуклеарне енергије, као и забрани хемијског оружја. У низу мултилатералних скупова на којима је учествовао, Иван Мркић је био и члан делегације на Деветој конференцији несврстаних земаља у Београду.

Од 1990. до 1992. године у звању министра саветника борави у Мисији СФРЈ при Европској заједници у Бриселу и учествује у раду Конференције о бившој Југославији у Хагу и Бриселу.

По повратку у Београд, 1992. године бива постављен за шеф Кабинета Добрице Ћосића, првог председника Савезне Републике Југославије.

У дипломатску службу се враћа прво као отправник послова, а затим и амбасадор Савезне Републике Југославије у Никозији, где је служио у периоду од 1993. до 1999. године.

У звању амбасадора, 1999. именован за заменика шефа Сектора за билатералу, а већ наредне године за помоћника Савезног министра за иностране послове.

Као амбасадор у наредне три године радио је у Савезном министарству за иностране послове, а затим у Министарству иностраних послова Србије и Црне Горе, а 2004. је изабран у Групу амбасадора за специјалне и ad hoc послове. Током 2005. председавао је Националном комисијом за спровођење Конвенције о забрани хемијског оружја. Од 2006. до 2011. године био је амбасадор Републике Србије у Јапану.

По повратку у земљу, бива именован за државног секретара Министарства спољних послова Републике Србије. Говори енглески и француски језик. Супруга Ивона, синови Мирко и Марко.

Трајање мандата

од 27. јула 2012. до 27. априла 2014.

